

Fog drive – drážďanská kapela a kombinace tónů, v nichž se mísí zvuky léta, nekonečné dálnice a mlžné zvuky. Je to asi rok, co Philipp po smrti svého dědečka s nově napsanou písní zaklepal na dveře bytu u Deborah. Slyšel ji zpívat a chtěl její hlas získat pro svou novou skladbu. Oběma se tak splnil sen.

Deborah: Já jsem pořád něco zkoušela, ale nikdy z toho nic nebylo. A pak přišel Philipp a hned to zafungovalo. Bylo to šílený.

Deborah je zpěvačkou kapely po boku Ronnyho, který už víceméně patří k inventáři kapely, dále Philippa a basistky Mandy.

Stísněná zkušebna a horko, cigaretový kouř a ozvěna – směsice, která mi dokonale mlží smysly. „Už i na břicho pod basou čurky potu se nesou,“ notuje si Mandy. Přesto se ptám dál: Kde hledáte inspiraci?

Deborah: Pokaždé je to stejně zase o lásce a bolesti. Jsou to chvílky, kde jde zkrátka jen tady o to – náhle dovnitř nějakým zvláštním způsobem vstoupí světlo, dotkne se mě určitým způsobem a vyvolá ve mně určité pocity.

Deborah: Musím říct, že ale například tady u té písně „I can stand“ jsem se opravdu naprosto explicitně zaměřila na text od Ingeborg Bachmann, kterého si nesmírně vážím.

Překvapuje mě, jak skvěle se název vaší kapely hodí k vašim písním. Jak jste na ten název přišli?

Všichni: To bylo šílený. Bylo to fakt těžký. Totální krizovka.

Ronny: Málem to na tom krachlo. Já jsem říkal hned na začátku, že v kapele s divným názvem nehraju.

Philipp: Jo, byl to boj.

Ronny: A pak jsme si najednou řekli: a dost. Jdeme k Philippovi na zahradu a neodejdeme, dokud název nevymyslíme.

Philipp: Hm, Deborah to vykopl a pak najednou – prásk.

Ronny: Jo, přesně, já jsem to rozeslal po sítích ještě v noci: fog drive!

Deborah: Jo, to bylo fakt skvělý.

Philipp: Pak jsme ještě řešili – jestli velký písmeno? Malý písmeno? A jestli to psát dohromady nebo zvlášť? No.... a Fog drive skvěle sedí i proto, že jsme až na jednu všechny písničky napsali mollově.

Ronny: Mollově jo, ale nejsou statické. Pomaličku se mollově někam rozjíždějí...

Na téma trapné hudební zážitky Ronnyho a Philippa napadají historky ze školy, když se zkoušelo na hodinách hudební výchovy.

Ronny: Já jsem chtěl zpívat, ale trémou se mi hrozně klepal hlas a znělo to naprosto příšerně.

Philipp: Mně se zase pokaždé všichni smáli, protože jsem se snažil -

Ronny: No jasně, přesně, takovýhle týpky jsme nesnášeli!

Philipp: - vyzpívat ty vysoký tóny a vždycky jsem přitom trochu zakláněl hlavu. A z toho měli spolužáci děsnou legraci.

Ronny: Každý hned tušil – jaks šel k tabuli, tak se všichni hned chechtali a pak

Alle: hahahaha...

Fog drive se těší velkému zájmu už od minulého roku, dokonce už hráli jako předkapela Alcoholic Faith Mission v oblíbené drážďanské hale Ostpol. Teď si členové čtyřčlenné kapely přejí hrát na festivalech, akusticky na břehu Labe, v zahraničí nebo v Lipsku. Kdo se chce o Fog drive dozvědět víc, ať se podívá na Facebook a/nebo Bandcamp, kde lze najít taky jejich první EP „Swoon“.